

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД
 Број: Км.бр. 25/16
 Датум: 20.09.2016. године
ВРАЊЕ
СА/ДС

ВИШИ СУД У ВРАЊУ, у већу за малолетнике састављеном од судије Сашка Александрића, председника већа, и судија поротника Милована Станковића и Владимира Величковића, чланова већа, са записничарем Биљаном Цветановић, у кривичном предмету према малолетном А. Ф. из Прешева, ул. , због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика, по предлогу за изрицање кривичне санкције – васпитне мере Вишег јавног тужилаштва у Врању КТМ.бр. 9/16 од 26.02.2016. године, након одржане седнице већа на којој је јавност била искључена, у присуству заменика Вишег јавног тужиоца у Врању, Слободана Трајковића, малолетног А. Ф. , његовог законског заступника оца А. С. , браниоца по службеној дужности Ђорђе Ристића, по заменичком пуномоћју Властимира Ристића адвоката из Врања, дана 20.09.2016. године донео је и истог дана саопштио следеће

РЕШЕЊЕ

ПРЕМА

МАЛОЛЕТНОМ А. Ф. из Прешева, улица
 рођеног .2001. године у Прешеву, од оца и мајке са ЈМБГ држављанин Републике Србије, албанац, ученик основне школе, нежењен, средњег имовног стања, неосуђиван.

На основу чл. 15, и чл. 78. ст. 3. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица,

**ИЗРИЧЕ СЕ ВАСПИТНА МЕРА
 ПОЈАЧАН НАДЗОР ОД СТРАНЕ РОДИТЕЉА**

Ова мера трајаће најмање 6 (шест) месеци а најдуже 2 (две) године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Врању је већу за малолетнике овог суда поднело предлог за изрицање кривичне санкције – васпитне мере КТМ.бр. 9/16 од 26.02.2016. године према малолетном А. Ф. због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика. При наведеном предлогу Заменик вишег јавног тужиоца у Врању, Слободан Трајковић, остао је до завршетка главног претреса.

Решењем већа за малолетнике Вишег суда у Врању 1Км.бр. 7/16 од 05.05.2016. године према малолетном А. Ф. из Прешева изречена је васпитна мера појачан надзор од стране родитеља. Наведено решење укинута је решењем Апелационог суда у Нишу 18 Кжм1.бр. 39/16 од 07.07.2016. године и предмет упућен овом суду на поновно одлучивање.

Ради утврђивања правно релевантног чињеничног стања, суд је на седници већа, на којој је јавност била искључена, провео читањем све прикупљене доказе у припремном поступку и то:

- Одбрану малолетног А. Ф. из припремног поступка од 05.02.2016. године, пресуду прекршајног суда у Прешеву П.бр. 228/16-1 од 16.01.2016. године, за окривљеног Ш. О., П.бр. 230/16-1 од 16.01.2016. године за осуђеног А. Ф. и пресуду П.бр. 229/16-1 од 16.01.2016. године, за осуђеног Ј. С., записник о саслушању сведока О. Ш. пред судијом за малолетнике Ким.бр. 4/16 од 22.01.2016. године, исказ сведока Ф. А. и С. Ј. под истим бројем и датумом, извод из МКР за мал. А. Ф. број 200-418/2016 од 29.01.2016. године, исказ сведока И. М. и исказ сведока В. А. од 17.02.2016. године, извештај центра за социјални рад у Прешеву број 4581-560 од 17.02.2016. године и извештај кривичне писарнице овог суда од 25.01.2016. године.

У својој одбрани датој у припремном поступку, малолетни А. Ф. изјавио је да га је критичног дана 15.01.2016. године, након завршених часова у школи, позвао телефоном брат од тетке да иду за Куманово код тетке чији га је син позвао. Изјавио је да иде у основну школу у Прешево, да је ишао право кући да узме пасош али није могао да нађе пасош, а имао је жељу да иде у Куманово, отишао је код такси станице у Прешеву, нашао такси који је ишао за Миратовац и уместо за Куманово кренуо према Митровцу, како би, пошто није имао путну исправу, пешице прешао границу. Од Митровца до Лојане отишао је пешице, а у Лојану је тражио такси да га одвезе за Куманово, чекао је скоро сат времена, али пошто није могао да обезбеди превоз за Куманово, зато што није било путника, размишљао је да се врати кући. Онда је кренуо из Лојане пешице према Миратовцу и поред пута, на једној низбрдици, поред пута њивом видео је да иду неки страни држављани тамне и црне пути, они су га питали за прихватни камп за избеглице и то су га питали на енглески језик, а пошто зна мало енглески одговорио је где је камп и реко им да и он иде у том правцу. Питали су га да ли се слаже да они крену с њим, да их тамо одведе, он је прихватио то, понудили су му новчану наканду за услугу, а пошто их је било десетак страних држављана, али му нису конкретно рекли колико ће му платити по човеку, само су рекли да ће му платити. Пошто је иначе ишао у том правцу, рекао им је да нема потребе да му дају наканду и тако смо кренули сви и прешли границу код Миратовца преко њива и тада су их из граничне полиције уочили и пресрели. Када је полиција пришла четворо страних држављана су побегли, а шесторо је полиција одвела и са њима је био и он. Колима су их одвезли у с. Цакановац у полицијско одељење граничне полиције. Истог дана је саслушан у присуству оца од стране полиције. Напоменуо је да новац није узео, и да не би узео и да их полиција није ухватила, као и да му се први пут десило да стране држављане преведе преко границе на нелегални прелаз и да се

каје због тога. Такође је изјавио да зна да је село Миратовац од села Лојане удаљено 25 минута хода али да не зна у километрима, да нема личну карту већ само пасош, да је ишао и раније у Македонију али легално. Навео је да је знао да је забрањено да се тако прелази из Миратовца према Лојане.

На седници већа, малолетни А Ф. изјавио је да признаје извршење кривичног дела које му се ставља на терет у потпуности на начин како је то наведено у изреци предлога за изрицање кривичне санкције.

Пред судијом за малолетнике Вишег суда у Врању, законски заступник малолетног А Ф. отац А С, изјавио је да живи у Прешеву са супругом и четворо малолетне деце, да је Ф друго по рођењу дете и рођен као здраво дете, да се развијао нормални, није боловао од неких тежих болести, да је у школу пошао на време и био одличан ђак, као и да је послушно дете. Изјавио је да се породица издржава од прихода које остварује као такси возач, а добијају и дечији додатак и то су углавном приходи, мада имају и пољопривреду за своје потребе. Ф је у осмом разреду попустио у школи из разлога коме му није познат, али мисли да није у питању лоше друштво и сматра да ово није урадио због пара већ да је хтео да им помогне. На крају је изјавио да може убудуће да врши надзор и контролу над понашањем свог сина, да је са њим обавио разговор и да се тако нешто више неће поновити.

Суд је у смислу чл. 16. Законика о кривичном поступку, ценио одбрану малолетног Адеми Фламура и исказе саслушаних сведока и то Ф А, С, Ј, И, М и В. А и све ове доказе прихватио као истините, јер се признање малолетног А Ф. надовезује и надопуњује исказима сведока, те тако заједно чине једну логичну целину, која је поткрепљена и другим provedеним писаним доказима.

На основу напред наведеног, суд је утврдио следеће чињенично стање:

Дана 15.01.2016. године око 17,00 часова, А Ф. је, у стању урачунљивости и са умишљајем, у намери да себи прибави имовинску корист, омогућио страним држављанима из Сомалије, Ирака и Либије недозвољени прелаз границе Србије из правца Републике Македоније тако што је из правца села Лојане у Републици Македонији превео ван званичног граничног прелаз на подручје села Миратовац, општина Прешево, 10 страних држављана, за договорену новчану надокнаду од 20 евра по особи, који новац није успео да наплати, при чему ова лица код себе нису поседовала лична документа међу којима и Ш. О. из Либијске Цамахирије, Ф. А. из Сомалије и С. Ј. из Сомалије, у ком недозвољеном прелазу државне границе је и откривен од стране полицијских службеника заједно са наведеним страним држављанима при чему је би освестан забрањености свог дела и желео наступање забрањене последице.

Правно оцењујући напред наведено чињенично стање суд је нашао да су у радњама малолетног А Ф. садржани сви елементи кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350 ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика, јер је у стању урачунљивости са умишљајем, свестан забрањености свога дела и желећи његово извршење, у намери да себи прибави имовинску корист, омогућио страним држављанима која код себе нису поседовала лична документа недозвољени прелаз границе Србије, на начин како је то напред наведено као утврђено чињенично стање, при чему је откривен од стране полицијских службеника.

У погледу виности учиноца суд је нашао да је малолетни А Ф., извршио предметно кривично дело са директним умишљајем у стању урачунљивости, јер је био свестан свога дела и хтео његово извршење, односно, био је свестан да је омогућавање другоме да недозвољено пређе границу Србије кривично дело, и као такво кажњиво, али је и поред тога групи страних држављана без поседовања лична документа омогућио да

недозвољено прећу границу Србије у намери да за себе прибави новчану накнаду од 20 евра по особи, што је била његова крајња намера

Приликом одлучивања о предлогу за изрицање кривичне санкције, веће је одлучујући о врсти кривичне санкције са посебном пажњом ценило утврђене чињенице у погледу личних, имовинских и породичних прилика малолетног А. Ф., а посебно је ценило све околности случаја, нарочито тежину учињеног дела, степен поремећаја понашања, и сврху коју треба постићи кривичном санкцијом.

Утврђивање чињеница у погледу личних, имовинских и породичних прилика извршено је пре свега на основу социјалне експертизе Центра за социјални рад у Прешеву број 4589-560 у којој је наведено да малолетни А. Ф. живи у шесточланој породици, отац Селвер је стар 47 година, има завршену основну школу, ради као таксиста и од тога издржава породицу, мајка је стара 33 година, завршила је основну школу и није у радном односу. Породични односи су задовољавајући, негују се блиски емотивни односи између деце и родитеља, поштује се и цени ауторитет родитеља и старијих особа. Породица поседује своју кућу која је опремљена и испуњава услове и стандарде становања породице. Малолетни А. Ф. је рођен као жељено дете, на време је проходао, говорио и стекао је хигијенске навике, што се тиче психофизичког развоја развијао се без икаквих тешкоћа. На време је пошао у школу, и сада је осми разред основне школе са врло добрим успехом, до сада није показивао никакво асоцијално понашање, ово му је прво кривично дело за које се терети и малолетник делимично признаје кривично дело, и обећава да неће више да чини оваква или пак слична дела, те је стога процена центра да се малолетном А. Ф. изрекне васпитна мера појачан надзор од стране родитеља, јер ће ова мера дати жељен резултате.

На седници већа, представник Центра за социјални рад у Прешеву, А. Ф. изјавио је да у свему остаје при поднетом писаном извештају од 17.02.2016. године и предлогу да се према малолетнику изрекне васпитна мера појачан надзор од стране родитеља и да сматра да ће се овом мером постићи сврха кривичних санкција.

Заменик Вишег јавног тужиоца у Врању, Слободан Трајковић на седници већа изјавио да је сагласан са предлогом представника центра за социјални рад у Прешеву да се према малолетнику изрекне васпитна мера појачан надзор од стране родитеља.

Бранилац по службеној дужности малолетног А. Ф., Ђорђе Ристић, ал из Врања, у завршној речи на седници већа предложио је да се малолетном А. Ф. изрекне васпитна мера судски укор, обзиром да се ради о малолетнику који до сад вршио кривична дела, да се редовно школује, те сматра да ће се и судским укором и сврха кривичних санкција.

Малолетни А. Ф., у завршној речи на седници већа је изјавио да предлог представника Центра за социјални рад да се према њему изрекне васпитна мера појачани надзор од стране родитеља.

Код оваквог чињеничног стања, ценећи пре свега личне и породичне прилике то неведено у извештају Центра за социјални рад у Прешеву, да се малолетни А. Ф. каје због извршења кривичног дела, као и то да су родитељи спремни да се малолетнику и да ће убудуће контролисати његово понашање, суд налази да је васпитна мера појачан надзор од стране родитеља у конкретном случају адекватна њома постићи потребна сврха, јер се на основу изнетог, закључује да је родитељ да врши потребну бригу и надзор над малолетником, али је у могућности да та надзор врши и то се од њега са основом може очекивати.

а
и
у
о
т

На основу свега наведеног, суд сматра да ће се изреченом васпитном мером према малолетном А) (Ф), појачан надзор од стране родитеља која је предвиђена чл. 15. Закона о малолетними учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица, постићи ресоцијализација истог и да ће се истом дати позитиван резултат у његовом будућем понашању.

Одлука о трошковима поступка донета је сходно одредби чл. 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

ВИШИ СУД У ВРАЊУ, дана 20.09.2016. године, Км.бр. 25/16.

**Записничар,
Биљана Цветановић**

**Пред. већа-судија за малолетнике,
Сашко Александрић**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема отправка истог, Апелационом суду у Нишу, а преко овог суда.